

எட்டுத்தொகையில் செவிலித்தாய்

Ettuthogaiyil Sevilithaai

பிரஷிலா.சு, உதவிப்பேராசிரியர், மொழித்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல்
கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் -641006

Prashila.S, Assistant Professor, Department of Languages, Sri Ramakrishna College of Arts and
Science - 641006

ORCID ID:<https://orcid.org/0009-0008-1238-8619>

DOI : 10.5281/zenodo.10005045

Abstract

The people of the Sangha period protected the Tamils from destroying their ancient heritage and identity without a trace. Sangam literature books centering on Thalaivan Thalavi are located in Sangam literature books focusing on Thalaivan Thalavi, with many evidences to reveal the life events that occur in the society due to mother's characteristics and activities. From Tolkappiyam, the most ancient grammar book of the Tamil language, Sevilithai is an unforgettable character in Sangam literature. She was concerned about family pride. Although reluctant to accept Pillai's proposal and act harshly, in the end it is Selvi who advises her nature and existence in all the literary songs. And the Sangam literature suggests that the nurse who becomes angry and harsh towards her daughter when she realizes her behavior becomes aware of her daughter and undergoes a change of heart. Also Sangha Literature is a unique treasury that helps the world to see the richness of thought and cultural excellence of the people of Palanthamil. It takes up significant relational patterns that are pragmatic and objective in nature. The article is intended to examine the existence of nurses based on Sangam literature, showing evidence of many relationship styles such as girlfriend-boyfriend, leader, leader, friend.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழர் தம் பண்டைய பாரம்பரியமும் அடையாளமும் இருந்ததற்கான சுவடு இல்லாமல் அழிக்கப்படாது சங்ககாலத்து மக்கள் பாதுகாத்து வந்தனர். குறிப்பாகத் தனது மனதைக் கவர்ந்த தலைவனோடு வாழ்க்கையில் இணைவதற்குச் சங்கத் தமிழ் மகளுக்குப் பலவிதமான சமூகம் மற்றும் குடும்ப இடர்ப்பாடுகள் இருந்துள்ளன என்பதற்கான பதிவுகளையும் சிதறி தாயின் பண்புகளாலும் செயல்பாடுகளாலும் சமூகத்தில் நிகழும் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் பல சான்றுகளுடன் தெரிவித்தால் தலைவன் தலைவி ஆகியோரை மையப்படுத்தும் சங்க இலக்கிய நூல்கள் அமைந்துள்ளன. தமிழ் மொழியின் மிகத் தொன்மையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் முதல் சங்க இலக்கியங்கள் இடம்பெறும் மறக்க முடியாத ஒரு கதாபாத்திரமாக அமையக்கூடியவர்

58

செவிலித்தாய் என்பவர் தான். குடும்ப பெருமையில் அக்கறை உடையவராய் இருந்தவள். பிள்ளையின் களவொழுக்கத்தினை ஏற்று தயக்கம் கொண்டு கடுமையாக நடந்து கொண்டாலும் இறுதியில் விளங்கச் செல்வியே இவளது இயல்பினை, இருப்பினை அனைத்து இலக்கியப் பாடல்களிலும் அறிவுறுத்துகிறது. மேலும் மகளின் களவினை உணர்ந்த போது சினம் கொண்டு மகளிடம் கடுமையாக நடந்து கொள்ளும் செவிலித்தாய், மகளைத் தெரிந்த நிலையில் மற்றும் மனமாற்றத்திற்கு உள்ளாகிறார் என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் அறிவுறுத்துகிறது. மேலும் பழந்தமிழ் மக்களின் எண்ணச் செழுமையும் பண்பாட்டுச் சிறப்பையும் உலகம் கண்டுகொள்ள உதவும் ஒப்பற்ற கருவூலமாக விளங்குவது சங்க இலக்கியங்கள். பழந்தமிழர்களின் நடைமுறை சார்ந்ததாகவும் குறிக்கோள் தன்மை வாய்ந்தனமாகவும் உள்ள குறிப்பிடத்தக்க உறவு முறைகளை எடுத்து இயம்புகிறது. காதலி-காதலன், தலைவன் தலைவி, தோழி என பல உறவு முறைகளுடன் சான்று காட்டி, செவிலித்தாயின் இருப்பினைச் சங்க இலக்கியங்கள் எடுத்து இயம்புவனவற்றைப் பற்றி ஆராயும் வகையில் கட்டுரை அமைய உள்ளது.

Keywords: செவிலித்தாய், தலைவி, தோழி, இலக்கியங்கள், களவு, கற்பு, Sevilithai, Thalaivi, Thozhi, Ilakiyangal, Kalavu, Karpu

முன்னுரை

பெரும்பாலும் அக்காலக் குடும்பப் பெண்கள் ஆக்கமுடன் செயல்பட்டதையும், அவர்களே அன்பையும் பாசத்தையும் உறவுகளுக்குப் புகட்டியதையும் உணர முடிகிறது. இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் பெரும்பாலும் பங்கெடுத்து வளம் சேர்த்தனர். குடும்ப உறவே மனிதனின் தனிச்சொத்தாகும் என்பதை உணர்ந்து அதே சமயம் மகளின் கவலையைத் தீர்க்கவும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தும் பாத்திரமாக செவிலித்தாய் அமைகிறாள். தலைமக்களது களவொழுக்கம் ஊரார்க்குப் புலனாகியவுடன் அலர் எழும். ஊரார் அலர் கூறிய கூறிய காலத்தும் தலைவியின் வேட்கை அளவை கடந்த காலத்தும் தலைவனும் ஒருசேர இருப்பதைக் கண்டவுடன் இவள் தலைவியைக் கண்காணிப்பாள். தோழியை வினவி ஆராய்வாள். கட்டுவிச்சியிடம் தலைவிக்கு அவேறுபாடுகள் எதனால் ஆயிற்று என்று அறிந்து கூறும்படி வினவுவாள். எனவே முக்காலத்திலும் தன் குலத்திலுள்ளோர் கைக்கொண்டு ஒழுகும் நல்லன்னவற்றைக் கூறுதலும், அல்லனவற்றைக் கடிதறலும் செவிலிக்குரிய கடமையாகும். தொல்காப்பியரும் அகத்திணையில் செவிலித்தாயின் தன்மைகள் குறித்தும், எட்டுத்தொகையிலும் செவிலித்தாயின் பண்புகள் குறித்த பதிவுகளோடு ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைய உள்ளது

செவிலித்தாய் - ஓர் அறிமுகம்

அகத்திணையில் களவு கற்பு ஆகிய இரண்டிலும் முக்கிய இடத்தைப் பெறுபவர் செவிலித்தாய் ஆவார். இதனை தொல்காப்பியர்,

“ஆய்பெரும் சிறப்பின் அருமறை கிளத்தலின்

தாய்எனப் படுவாள் படுவன் செவிலி யாகும்” (களவியல்: 134)

என்ற நூற்பாவில் செவிலியைத் தாய் குறிப்பிட்டு அவளது இயல்பினை எடுத்துரைக்கிறார்.

செவிலியின் உரிமையைக் கூறும் நாற்கவிராசநம்பி,

"செவிலி நற்றாய் தோழியாகிய

அவல நீக்கி அறிவும் ஆசாரமும்

கொளுத்தித் தலைவியை வளர்த்த தாயே" (அகத்திணை:111)

என்று குறிப்பிடுகிறார். செவிலித்தாய் என்பவள் நற்றாய்க்குத் தோழியாகி தலைவிக்கு நேரும் துக்கங்களைக் களைந்து நல்லதை செய்யும் வளர்ப்புத் தாயாகக் கருதப்படுகிறாள்.இதற்கு இளம்பூரணர்,

"அறிதற்கரிய மறைபொருள் யாவற்றையும் கூறும் கடப்பாடு

உடையவள் ஆதலின் தாய் எனப்படுவாள் செவிலியாகும்"

என்கிறார். செவிலித்தாய் என்பவள் தலைவியிடம் மிகவும் நெருக்கமாக இருக்கக் கூடியவள். அவள் மீது அக்கறை கொண்டவள். கற்பு வாழ்க்கையைவிடக் களவு வாழ்க்கையில் பெரும்பங்கு கொண்டவள். தலைமக்களின் களவு வாழ்க்கையைக் கற்பு வாழ்க்கையாக மாற்றித் தருவதில் பெரிதும் துணை நிற்பவள்.

தொல்காப்பியர் கற்பியலில் செவிலித்தாய் கடமைகளைக் கூறும்பொழுது,

"கழிவினும் நிகழ்வினும் எதிர்வினும் வழிகொள்

நல்லவை உரைத்தலும் அல்லவை கடிதலும்

செவிலிக் குரிய ஆகும் என்ப" கற்பியல் :12

என்கிறார்.

அகத்திணை மாந்தர்களில் முக்கியமானவர்கள் தலைவி, தோழி, நற்றாய், செவிலி என்போர் இவர்களில் தலைவி முதன்மையானவளாக இருப்பினும் செவிலித்தாய், உட்பட அனைவர்க்கும் கூற்று உரியது என்றும் தொல்காப்பியம் உரைக்கிறது. மேலும் நால்வர்க்கும் உரிய சில பொருண்மைகளைக் கூறும்பொழுது இந்த நால்வருள் ஒருவராக விளங்கும் செவிலியையும் சேர்த்தே கூறுகிறார். இந்நால்வர்க்கும் உரியதோர் பண்பாக

"உயிரும் நாணும் மடனும் என்றிவை

செயிர்தீர் சிறப்பின் நால்வர்க்கும் உரிய" (பொருளியல்: 6)

என்பதைத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது. இதற்கு உரை கூறும்பொழுது இளம்பூரணர், 'செயிர்தீர்' சிறப்பின் என்றமையான் ஏனையோர் போலாது இவர் நால்வரும்

ஒரு நீர்மையர் என்று கொள்க. இந்நால்வரும் ஆக்கமும் கேடும் ஒருவர் மாட்டு வந்துழித் தமக்கு உற்றது போல நினைப்பர். ஆதலின் ஒருவரையொருவர் இன்றியமையாது ஒருயிர் போல்வர் என்றும், நாணமும் மடனும் நால்வர்க்கும் ஒக்கும் ஆகலான் அவலமாகிய வழியும் வருத்தம் ஒக்கும் என்றும் கொள்ள வேண்டும்' என்கிறார்.

உரையின் வகையைக் குறிப்பிடும் தொல்காப்பியர் பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி தோற்றுவித்தற்கும் செவிலி உரியவள் என்பதை,

'ஒன்றே மற்றும் செவிலிக் குரித்தே

ஒன்றே யார்க்கும் வரைநிலை யின்றே" (செய்யுளியல் :168)

என்கிறார். உரையை இருவகைப்படுத்தும் தொல்காப்பியர், (மைந்தர்க்கு உரைப்பன, மகளிர்க்கு உரைப்பன) மகளிர்க்கு உரைக்கும் உரை செவிலிக்குரித்து என்கிறார்.

செவிலி களவு கற்பு ஆகிய இரு நிலைகளிலும் தன் முழுப்பங்கினை ஏற்றுக்கொண்டவளாக விளங்கினாலும் தலைமகளுடன் அவள் நேரடியாக உரையாடியதாகக் குறிப்பில்லை. செவிலித்தாய் தன் மகளாகிய தோழியிடமும், தன் தோழியாகிய செவிலித்தாயிடமும் மட்டும் கூற்று நிகழ்த்துவதாகத் தெரிகிறது.

செவிலித்தாயின் வளர்ப்பு :

நற்றிணையில் 110 வரும்,

"பிரசம் கலந்த வெண்சுவைத் தீம்பால்

விரிகதிர்ப் பொற்கலத்து ஒருகை ஏந்திப்

புடைப்பின் சுற்றும் பூந்தலைச் சிறுகோல்

உண்ணென்று ஒங்கு புடைப்பத் தெண்ணீர்

முத்தரிப் பொற்சிலம்பு ஒலிப்பத் தத்துற்று

அரிநரைக் கூந்தல் செம்முது செவிலியர்

பரிமெலிந்து ஒழியப் பந்தர் ஓடி

ஏவல் மறுக்கும் சிறுவிளை யாட்டி...."

தலைவி திருமணம் முடிந்த பிறகு அவள் மனைக்குச் சென்று வீடு திரும்பும் செவிலித்தாய் தலைவி தன் இல்லறத்தில் ஆற்றும் சிறப்பினைக் குறித்து நற்றாயிடம் கூறுவதாக இந்த பாடல் அமைந்துள்ளது .

செவிலித்தாய் ஒரு கையில் இனிய பால் சோறு கொண்ட பொற்கலத்தையும் ,மற்றொரு கையில் சிறிய கோலினையும் எடுத்து வருகிறாள். சிறுபிள்ளையான தலைவி சிலம்பொலிக்க விளையாடுகிறாள். செவிலி அவளை நெருங்கிச் சோற்றை உண்ணுமாறு வேண்டுகிறாள். மகள் மறுக்கிறாள். ஆகவே தாய் அவளைப் பிடித்து உண்பிக்க முயலுகிறாள். செவிலி தன்னைப் பிடிக்க வருவ தறிந்து மெல்ல ஓடுகிறாள். செவிலியும் தொடர்ந்து ஓடி அவளைப் பிடிக்க முடியாமல் இறுதியில் அந்த முயற்சியையே கைவிடுகிறாள்.முற்றத்துப் பந்தலின்கீழ் ஓடியவள்'உண்ணேன்' என்று மறுத்துரைத்துவிட்டு ஆடத் தொடங்குகிறாள். தலைவியின் இளமைப் பருவத்தின் நிகழ்ச்சி ஒன்றால் அவள் செல்லமாகச் செவிலியால் வளர்க்கப்பட்டதை அறியமுடிகிறது.

அகநானூற்றில் (216) வரும் பாடல் உடன்போக்கில் சென்ற தலைவியை நினைத்து செவிலி கூறுவதாக உள்ளது.

"சிகெழு வியநகர் சிலம்புநக வியலி

ஓரை ஆயமொடு பந்துசிறிது எறியினும்

வாராயோ என்று ஏத்திப் பேரிலைப்

பகன்றை வான்மலர் பனிநிறைந் ததுபோல்

பால்பெய் வள்ளம் சால்கை பற்றி

என்பாடு உண்டனை யாயின் ஒருகால்

நுந்தை பாடும் உண்என்று ஊட்டிப்

பிறந்ததற் கொண்டும்சிறந்தவை செய்த யான்

நிலம்புனைந் தெடுத்த என் பொலந்தொடிக் குறுமகள்

அறன் இலாளனோடு இறந்தனள்"

இப்பாடலில் வரும் நிகழ்ச்சி:

அகன்ற மனையகம் எல்லாம் சிலம்பொலி முழங்க ஓடியும் ஆடியும் விளையாடுகிறாள். தோழியர்களுடன் பந்தாடுகின்றாள். ஓடி ஆடி விளையாடியதால் அவளது மகள் உடம்பு இளைத்தும் களைத்தும் விட்டது என்று எண்ணிய செவிலி பால் சோறிட்ட வெள்ளிக் கிண்ணத்தைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டு 'என் கண்ணே! என அன்புடன் அழைத்து, "எனக்காக ஒரு பிடி சோறு உண், உன் தந்தைக்காக ஒரு பிடி உண்க" என்று உரைத்து ஊட்டுவாள். இங்கனம் செல்லமாக வளர்ந்தவள் இன்று தலைவனுடன் போய் விட்டாளே என்று கலங்குகிறாள். இப்பாடலில் செவிலித்தாய் தலைவிக்குச் சிறுவயதில் சோறுட்டி வளர்த்தவர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

தலைவி களவில் ஈடுபட்ட செய்தியைத் தக்கதொரு செவ்வியில் அறத்தொடு நின்று நன்மணம் நிகழ்விக்கச் செய்யாது அவள் தலைவனுடன் போந்துணையும் வாளாவிருந்த தன் மகளாகிய தோழியை வெறுத்துத் தன்னைத் தேற்றுவார்க்குச் செவிலி நொந்து கூறும் வகையில் ஐங்குறுநாற்றில் வரும்

"அத்தம் நீளிடை அவனொடு போகிய

முத்தேர் வெண்பல் முகிழ்நகை மடவரல்

தாயர் என்னும் பெயரே வல்லாறு

எடுத்தேன் மன்ற யானே

கொடுத்தோர் மன்றஅவள் ஆயத்தோரே" (380)

என்ற பாடல்வழி. "ஒருவர் நற்பெயர் எடுக்க வேண்டின் ஆற்றலால் முயன்று எடுத்தல் வேண்டுமன்றே! அவ்வாறே நானும் அரிதின் முயன்று இன்னானோடு ஓடிவிட்ட இன்னவன் தாய் என்னும் பெயரை எடுத்துள்ளேன் காண்" என்ற இகழ்ச்சிக் குறிப்பால் நொந்து கூறியதன் வழி செவிலியின் துயர உணர்வை அறியமுடிகிறது.

"பாலும் உண்ணாள் பந்துடன் மேவாள்

விளையாடு ஆயமொடு அயர்வோள் இனியே

எளிதென உணர்ந்தவள் கொல்லோ-முளிசினை

ஓமைக் குத்திய உயர்கோட்டு ஒருத்தல்

வேனிற் குன்றத்து வெவ்வரைக் கவாஅன்

மழைமுழங்கு கடுங்குரல் ஓர்க்கும்

கழைதிரங்கு ஆரிடை அவனொடு செலவே"

இப்பாடலில் செவிலியின் இளமைத் தன்மையும், பாலையின் கொடுமையையும் நினைத்து அவளது களவைத் தான் உணராது போயினதை நினைத்து வருத்தியதை உணரமுடிகிறது.

தலைவி தலைவனுடன் உடன்போக்கில் சென்ற பின்பு செவிலி அவர்களைப் பாலை நிலத்தில் தேடிச் சென்று காணாது வருந்துகிறாள்.

"காலே பரிதப் பினவே கண்ணே

நோக்கி நோக்கி வாள் இழந் தனவே

அகலிரு விசும்பின் மீனிணும்

பலரே மன்றஇவ் வுலகத்துப் பலரே" (குறுந்தொகை:44)

"நடந்து நடந்து கால்கள் ஓய்ந்துவிட்டன, எதிரில் வருவோரைப் பார்த்துப் பார்த்துக் கண்கள் பூத்துவிட்டன. இருவரையும் கண்டேன் இல்லை" என்று செவிலித்தாய் வெறுத்துக் கூறுவதை இப்பாடலில் காணமுடிகிறது.

தலைவியின் உடன்போக்கைத் தோழி மூலம் அறிந்த செவிலித்தாய் ஒருத்தி நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நிற்கிறாள்.

“வாயா கின்றே தோழி ஆய்கழல்

சேயிலை வெள்வேல் விடலையொடு

தொகுவளை முன்கை மடந்தை நட்பே" (குறுந்தொகை: 15)

என்ற பாடல்பகுதி இதனைக் காட்டுகிறது.

கற்பு நெறியில் :

கற்புக் காலத்தில் தலைவியின் இல்லத்திற்குச் செல்கிறாள் செவிலித்தாய் இருவரது இல்லறவாழ்வையும் பார்க்கின்றாள். ஆங்கு தான் கண்ட காட்சிகளை நற்றாய்க்குக் கூறி அவளை மகிழ்விக்கின்றாள். இவ்வாறு உள்ளம் உவந்தவளாய்ச் செவிலித்தாய் கூறும் பத்துப் பாடல்கள் செவிலிகூற்றுப் பத்து (41ஆம் பத்து) என்று தலைப்பில் ஐங்குறுநூற்றில் அமைந்துள்ளது.

"மறி இடைப் படுத்த மான்பிணை போலப்

புதல்வன் நடுவண் ஆக நன்றும்

இனிது மன்றஅவர் இடக்கை முனிவின்றி

நீல் நிற வியலகம் கவைஇய

ஈனும் உம்பரும் பெறவருங் குரைத்தே" (ஐங்குறுநூறு 401)

செவிலித்தாய் தலைவியும் தலைவனும் வாழும் வீட்டிற்குச் சென்றபொழுது, அவர்கள் மகனுடன் மகிழ்ச்சியாக ஒற்றுமையாக இருப்பதைப் பார்த்து மகிழ்ந்த செவிலித்தாய் திரும்பி வந்து தலைவியின் தாயிடம் தன் மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்துகொள்ள இவ்வாறு சொல்கிறாள். நீலநிறம் சூழப்பட்ட என்பது நீல வானத்தையும் நீலக் கடலையும் குறிப்பதாக மேற்கண்ட பாடல் அமைந்துள்ளது.

குறுந்தொகைச் செவிலி ஒருத்தி இல்லறம் நடத்தும் மனைக்குச் சென்று வந்த நற்றாயிடத்தில், “தலைவி, தலைவன் மிக விரும்பி உண்ணும்படி சமையல் செய்து உண்பிக் கின்றாள்” என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் செவிலித்தாய் நற்றாயிடம் கூறுகிறாள்.

"முனிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்

கழுவுறு கலிங்கம் கழாஅது உடிக்

குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கழும

தான்துழந்து அட்ட தீம்புளிப் பாகர்

இனிதுஎனக் கணவன் உண்டலின்

நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று ஒண்ணுதல் முகனே" (குறுந்தொகை: 167)

தலைவி சற்று ஓரிரண்டு நாட்கள் முற்றிய புளிப்பான தயிரைத் தன்னுடைய காந்தள் போன்ற மென்மையான விரல்களால் பிசைந்து தயாரித்து பின்பு பட்டு துணியாலான தன சேலை முந்தானையில் துடைத்தாள் .உடுத்திய அதே ஆடையுடன் குழம்புக்குத் தேவையான தாளித்ததினால் ஏற்பட்ட வாசமிகு புகை மை தீட்டப்பட்ட கண்களை மறைக்க தானே சமைத்த இனிமையான புளிப்பு சுவை கொண்ட தயிரில் தயாரிக்கப்பட்ட குழம்பை கணவனுக்கு இட்டாள் .கணவனும் இனிமையாக உள்ளது என்று சொல்லி சாப்பிடும் போது அவளுடைய ஒளி பொருந்திய நெற்றியம் முகமும் தன் மகிழ்வை காட்டியது. இப்பாடல் தலைவி தலைவனைப் பேணுகின்ற முறைமையைக் காட்டுகிறது.

முடிவுரை

தலைவன் தலைவியின் அன்பு வாழ்க்கையில் பிரிக்க இயலாத ஒரு பாத்திரமாகச் செவிலித்தாயை குறிப்பிடலாம். சிறிய பருவம் முதல் தலைவிக்குப் பாலாட்டி, சீராட்டி வளர்த்தவள் செவிலித்தாய் ஆவாள். தொல்காப்பியரும் செவிலித்தாயின் பண்புகள் குறித்து கூறியுள்ளார்.சங்க இலக்கியத்திலும் செவிலித்தாயின் பண்புகள் குறித்து சான்றுகள் அமைந்துள்ளது .களவு கற்பு ஆகிய இரு இரு நிலைகளிலும் செவிலித்தாய் தாயாகவும் தந்தையாகவும் விளங்குகிறாள். தலைவியுடன் உரிமை பூண்ட பாத்திரமாக விளங்குபவள் செவிலியே. களவைக் கற்பாக ஆக்கும் பாத்திரமாகக் கற்பாக மாறிய வாழ்க்கையின் மேன்மையை உலகுக்குக் காட்டும் உன்னத பாத்திரமாக அமைந்திருப்பது செவிலியேயாகும் என்பதை இக்கட்டுரையின் வழி அறியமுடிகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. தமிழர் நாகரிகமும் தமிழ் மொழி வரலாறும்,பேராசிரியர் டாக்டர் இராமலிங்கம், 2021, வர்த்தமானான் பதிப்பகம், சென்னை-600017.
2. சங்க காலம், டாக்டர் கி .ஆதிநாராயணன் ,2016,பாரி நிலையம்,சென்னை -108
3. தமிழ்க் காதல் - வ.சுப. மாணிக்கம், 1962,பாரி நிலையம் ,சென்னை 108
4. எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் ,புலியூர் கேசிகன் ,ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம் ,2020

Reference Books

1. Tamilar naarigamum tamil mozhi varalarum,Dr.ramalingam,2021,varthamanan pathipagam,Chennai-600017.
2. Sanga Kaalam, Dr K.Aadhinarayanan, 2016, Paari Nilayam, Chennai -108
3. Tamil Kaadhal, V.S Manikam,1962, Pari Nilayam,Chennai 108
4. Etuthogayum pathupatum,Puliyur Kesikan, Sri Senbaga Pathipagam, 2020

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

பிரஷிலா.சு “எட்டுத்தொகையில் செவிலித்தாய் ” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 3, இதழ் 4, அக்டோபர் 2023, பக். 58-66

Cite this Article in English

Prashila.S “Ettuthogaiyil Sevilithaai” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.3 Issue 4, October 2023, pp. 58-66